22/06/2019

Γερόντισσα Μαριάμ, ο σύγχρονος Ιώβ

/ Ορθόδοξες Προβολές

Του Επισκόπου Αμαθούντος Νικολάου

Όπως είναι γνωστό, στις 18 Αύγουστου 2004 εκοιμήθη εν Κυρίω η Αδελφή Μαριάμ, η γνωστή μας κυρία Μαρούλα, σε ηλικία 79 ετών. Τους τελευταίους περίπου πέντε μήνες του πόνου και του μαρτυρίου της τους είχε περάσει εις το Μέλαθρο Αγωνιστών της ΕΟΚΑ εις την Παλώδια, όπου άφησε και την τελευταία της πνοή, παραδίδοντας την εξαγνισμένη ψυχή της εις τον Αθλοθέτη Θεό.

Βέβαια, είναι πράγμα δύσκολο και συγχρόνως επικίνδυνο να μιλήσει κανείς για ανθρώπους, οι οποίοι με τη μαρτυρική υπομονή και την ασάλευτη πίστη τους στον Χριστό έχουν γίνει πραγματικό κατοικητήριο της χάρης του Θεού. Τολμούμε όμως να το κάνουμε αυτό ως ένα πνευματικό χρέος και ως ένα ιερό μνημόσυνο προς τη φωτεινή αυτή λαμπάδα, που επί σειρά ετών, ενώ αυτή έλιωνε κυριολεκτικά στο κρεβάτι του πόνου και της ταλαιπωρίας, εν τούτοις εφώτιζε όλους όσοι την γνώριζαν ή την επισκέπτονταν-όχι μόνο από την πόλη μας, αλλά και από ολόκληρη την Κύπρο και έξω από αυτήν- δείχνοντάς τους με το ταπεινό παράδειγμά της την απλανή οδό του αγιασμού και της χαριτώσεως.

Η αδελφή Μαριάμ, που για τριάντα και πλέον χρόνια ήταν καθηλωμένη τελείως στο κρεβάτι, έδειξε τέτοια υπομονή και πίστη μπροστά στον πόνο και την ασθένειά

της, ώστε έχει αποδειχθεί ένας σύγχρονος μάρτυρας που ποτέ της δεν γόγγυζε, αλλά όλα της τα λόγια στολίζονταν με το επιφώνημα «Δόξα σοι ο Θεός!».

Η Αδελφή Μαριάμ, η πραγματική αυτή παρηγοριά και μητέρα χιλιάδων ανθρώπων, ήταν πραγματικά μια ζωντανή μαρτυρία της παρουσίας του Θεού στη ζωή των ανθρώπων. Ήταν μια επαλήθευση του Ευαγγελίου στη σύγχρονη ορθολογιστική και υλιστική εποχή μας και μια απάντηση στα ατελείωτα “γιατί” που προβάλλουμε όλοι μας μπροστά στον πόνο και τις θλίψεις μας. Όσοι πήγαιναν κοντά της για να της συμπαρασταθούν και να την παρηγορήσουν, τελικά έφευγαν αυτοί ωφελημένοι και πιο δυνατοί για συνέχιση του πνευματικού τους αγώνα.

Πολλές ήταν οι θείες επισκέψεις και παρηγοριές που είχε, οι όποιες και τη στήριζαν, όπως διαβάζουμε και στα συναξάρια των Μαρτύρων. Η πιο χαρακτηριστική περίπτωση είναι η επίσκεψη του Εσταυρωμένου Ιησού μετά από πολλούς πειρασμούς και θλίψεις, η οποία όχι μόνο έδωσε χαρά και δύναμη στην ψυχή της, αλλά και γέμισε με άρρητη ευωδία ολόκληρο το δωμάτιό της.

Είχε την ευλογία να λάβει τον Απρίλιο του 2000 το Μέγα και Αγγελικό Σχήμα από τα χέρια του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανασίου, τον οποίο και αγαπούσε πολύ και ευχόταν καθημερινά γι’ αυτόν, κυρίως κατά την περίοδο των πειρασμών και των θλίψεών του.

Η εξόδιος ακολουθία της μακαριστής Αδελφής Μαριάμ εψάλη εις τον Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικής στις 19 Αυγούστου στις 3.00μ.μ. Πρώτα εψάλη η εξόδιος ακολουθία εις Μοναχούς και ακολούθως η συνήθης ακολουθία, προϊσταμένου του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας κ. Αθανασίου και παρισταμένου πλήθους ιερέων και κόσμου, οι οποίοι προσέτρεξαν από νωρίς για να πάρουν την ευχή της για τελευταία φορά και να δώσουν τον τελευταίο εν Κυρίω ασπασμό εις την πνευματική τους μητέρα.

Το πολύαθλο και μαρτυρικό λείψανο της ετάφη εις το κοιμητήριο του Αγίου Νικολάου Λεμεσού. Ας έχομεν την ευχή της και το φωτεινό παράδειγμά της ας είναι πάντοτε οδηγός στη ζωή μας. Αιωνία της η μνήμη!

(Δημοσιεύθηκε στο περιοδικό Παράκληση – Διμηνιαία Ἔκδοσις Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, τεῦχος 21)

Εκ του ιστοτόπου της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού – ΨΗΦΙΔΕΣ ΠΙΣΤΕΩΣ